

ken vil volde Postvæsenet større Uleilighed eller Udgifter, end det er berettiget at fordr.

N. Hansen: Det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 13 c til § 16, gaaer, som det ærede Thing allerede vil have seet, simpelt hen ud paa at indordne Tidender og Tidsskrifter under de Gjenstande, for hvilke der kan forlanges Dwittering, blot med Tilføielse af Tiden. Jeg troer, at det Forslag, jeg saaledes har stillet, er saa simpelt og naturligt, at jeg ikke behøver yderligere at motivere det, men da Udvalget gjennem sin Ordfører har fraraadet det, maa det være mig tilladt at fremhæve — efter min Mening — Bigtigheden af, at dette Forslag vedtages. Som bekjendt fastsætter Postcontoirerne en bestemt Tid for Indleveringen af de enkelte Gjenstande, en Tid, som er forskjellig, eftersom Gjenstandene udfordre meer eller mindre Uleilighed, før de afgaae med Posten. Kommer nu en saadan Gjenstand efter den Tid, som Postcontoirret saaledes har fastsat, gaaer den med den næste afgaaende Post med Undtagelse netop af Tidender og Tidsskrifter. Jeg vil bede de ærede Medlemmer vel at lægge Mærke til, at, forsaavidt Tidender eller Tidsskrifter komme efter den fastsatte Tid, blive de ikke alene liggende over fra den først afgaaende Post, men de blive ogsaa liggende over fra den næste afgaaende Post. Jeg vil saaledes, for at forklare mig, tydeligt sige, at, naar en Tidende eller et Tidsskrift enten kommer senere end til den Tid, Postcontoirret her i Kjøbenhavn har bestemt for Afsendelser eller af en eller anden Grund bliver liggende paa Postcontoirret og ikke afgaaer med Aftenetget Kl. 7, saa kommer denne Tidende eller dette Tidsskrift heller ikke med Morgentoget, men bliver liggende til Middagstoget. Følgen er da den, at de Landposter, som møde i Kjøbstæderne for at modtage Posten, ere tagne fra Byen, naar denne Tidende kommer om Aftenen, og de Vaagjældende ville altsaa ikke kunne faae den før den næste Dag. Nu vil jeg bede de ærede Medlemmer lægge Mærke til, at denne Tidende allerede er forsinket to Dage, den kommer først to Dage, efterat den er indleveret paa

Kjøbenhavns Postcontoir; men paa alle de Steder, hvor man ikke har en daglig Landpost, kommer den til at ligge 3 Dage, blot fordi den enten er kommen lidt før seent — det er Afsenderens Skyld — eller fordi den af en eller anden Grund er bleven forsinket paa Postcontoirret, saa at den ikke kan afgaae med det første Tog. Nu skulde jeg mene, at det er i alle Parters velforstaede Interesse, at det ligger klart, hvem en saadan Forsinkelse skyldes, og jeg vil derfor sige, — jeg kan godt fremdrage mig selv i saa Henseende — at jeg har haft mange Klager i saa Henseende over, at et Blad er kommet til sit Bestemmelsessted 3 Dage efterat det her var indleveret paa Posthuset. Jeg har da selvfølgelig henvendt mig med Andragende i saa Henseende til Generalpostdirecteuren og senere til Finantsministeren — jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det ikke var den nuværende Finantsminister, men den tidligere — og disse Klager ere da sendte til det Postcontoir, der efter min Mening har forarsaget Forsinkelsen; men dette Postcontoir har da stadig svaret: Denne Tidende er kommen efter den fastsatte Tid. Der har ikke været givet mig Leilighed til at godtgjøre, at den var kommen i rette Tid; man har troet Postcontoirret paa dets Ord, og Klagen er bleven afviist. Nu saa den Sag, jeg har tilladt mig at stille Forslag om, saa simpelt for, idet man jo gjennem Finantsministeren kunde give en Bestemmelse i saa Henseende, naar Afsenderen iøvrigt vil afholde de dermed forbundne Udgifter. Jeg har derfor ansøgt Finantsministeren om, at det maatte forundes mig at faae en Dwittering som den, der omhandles i mit Forslag, mod at jeg afholdt alle dermed forbundne Omkostninger. Men det forrige Ministeriums Chef har som fungerende Finantsminister givet mig Afslag derpaa. Det høie Thing vil altsaa tilgive mig, at jeg her nu, da Postloven er under Forhandling, fremsætter det som en Vædring, og jeg vil kun til Slutning tilføie, for at Afstemningen kan være de Herrer Medlemmer klar, hvad enten de stemme for eller imod mit Forslag, at, vedbliver den nuværende Tilstand, har et Postcontoir — jeg siger ikke, at det gjør det, men jeg siger, at det har det i